

عنوان مقاله:

برنامه ریزی فضایی سیستماتیک

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدحسن حسینی - کارشناس تعاون اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان طارم

سیدغفور شفیعی - کارشناس مسکن اداره راه و شهرسازی شهرستان طارم

سمیه رجبی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستائی

سمیه یوسفی

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی فضایی با عنوان تغییر فعالیت ها در فضا و تغییر ارتباطات میان آنها به وسیله تغییر شکل کاربری زمین و ملک شناخته میشود. برنامه ریزی فضایی سیستماتیک سطح بسیار پیشرفته سلسله مراتبی داده ها و اطلاعات و دانش است که در هر سطحی از سلسله مراتب محلی تجمع یافته است. نظام دهی به تغییر داده ها و اشکال آماری سراسری، تجزیه و تحلیل، مدلسازی، شبیه سازی سیستمهای تجزیه و تحلیل و سیستم های پشتیبان تصمیم گیری است. استفاده بهینه فضایی به واسطه برنامه ریزی سیستماتیک با تمرکز روی انتخاب اندوخته هایی برای برنامه ریزی فضایی بهینه صورت می گیرد. کاربرد روش برنامه ریزی فضایی سیستماتیک جهت اهداف جامعدیریت زمین گسترش خواهد یافت. فعالیت های برنامه ریزی سیستماتیک (استراتژی های بلند مدت) برای حل مسائل (پروژه های کوتاه مدت) می باشد. توسعه و مدیریت نیازمند تحقیق و پژوهش فوق العاده ای است بنابراین اینگونه نتیجه می گیریم که برنامه ریزی فضایی از 4 مفهوم تشکیل شده است: برنامه ریزی منطقه ای (مفهوم اقتصادی)، شهری (مفهوم اجتماعی)، حفاظت زیست محیطی و شکل های فرهنگی. پژوهش حاضر با روش کتابخانه ای به بررسی متون انتشار یافته در خصوص موضوع مورد بحث، در پی پایه ریزمدل و الگوی جدیدی از برنامه ریزی فضایی با عنوان برنامه ریزی فضایی سیستماتیک می باشد که آگاهی برنامه ریزان ملی و منطقه ای و شهری از این الگو در برنامه ریزی های آنان می تواند موثر و کارآمد جلوه کند

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی فضایی 1، برنامه ریزی فضایی سیستماتیک 2، روش های کاربردی در برنامه ریزی فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239323>

